

תת"ע 437/04/20 - כטייב באסל נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 437-04-20 מדינת ישראל נ' כטייב באסל
תיק חיצוני: 10251643515

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	כטייב באסל
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 27.5.20.

כנגד המבקש הוגש ביום 1.4.20 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בזמן שהופעלה בו תצוגה הנראית ממושב הנהג, עבירה מיום 15.2.20.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 27.5.20, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו; ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 1 חודש.

בבקשה מיום 21.6.20 טען הנאשם, כי לא נכח מאחר ונרשם אצלו שהדיון יתקיים ב 26/6/20; וכי הוחמר עונשו, שעה שהואשם בסמל סעיף 7168 ולא בהחזקת טלפון.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018); וככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, ואינם עילה לביטול פסק דין. ראו למשל רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2009).

עוד נפסק, כי טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 1446/14 **אסדי ריאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.03.2014)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13950-04-18 **אמל סגיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.2018).

לפיכך, העובדה שהמבקש שכח את התאריך, או רשם ביומנו תאריך אחר, אינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון ולביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

המבקש אינו מכחיש את ביצוע העבירה, אינו מנמק מה הן טענותיו כנגד ההרשעה והאם יודה או יכחיש את העבירה, במידה ויבוטל פסק הדין.

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). כאמור ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

בענייננו, כאמור, המבקש כלל אינו מפרט נימוקים כלשהם לגופה של העבירה המיוחסת לו; ואין בבקשה כל נימוק המצביע כי עלול להיגרם למבקש עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

ביחס לטענות לחומרת העונש - לא מצאתי גם כי עונשו של המבקש, על כלל רכיביו, מבטא עיוות דין, המצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

העבירה של נהיגה בזמן שהופעלה תצוגה הנראית ממושב הנהג, כמו גם עבירת נהיגה תוך שימוש בטלפון נייד, הינה עבירה המגלמת בחובה סיכון למשתמשי הדרך, ומכאן חומרתה; ונפסק כי הרשעות חוזרות בעבירות מסוג זה מצדיקות גם הטלת עונש של פסילה בפועל (וראו רע"פ 863/19 **אברהם נסים זגורי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.02.2019); רע"פ 2575/17 **רון גייאר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.09.2017); עפ"ת (מחוזי חי') 54906-03-20 **עבד אלרחמאן חבשי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.05.2020); עפת (מחוזי חיפה)

20-05-2017 **זאהר זיאדנה נ' מדינת ישראל**, 13.5.20; עפת (מחוזי חיפה) 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל**, 25.12.18 (פורסם בנבו); ותיק עפ"ת (מחוזי מרכז) 57890-12-13 **מאהר יוסף נ' מדינת ישראל**, 9.3.14).

בנסיבות אלה, נוכח הסכנה בה העמיד המבקש את עצמו ואת שאר המשתמשים בדרך בכך שנהג ברכב בזמן שהופעלה בו תצוגה הנראית ממושבת הנהג, והוא שב וחוזר לבצע עבירות מסוכנות פעם אחר פעם ועשה כן לאחר 5 הרשעות קודמות בעבירות טלפון (גם אם לא מדובר באותה עבירה בדיוק), איני סבורה כי העונש שהוטל על המבקש הוא עונש החורג ממתחם הסבירות; והעונש שהושת על המבקש סביר ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, בהעדר הצדדים.